

Nemzeti ünnepünk

Mi is történt 1956. október 23-án? Tartsunk egy kis visszaemlékezést!

A délelőtti órákban hazaérkezett a Jugoszláviában tárgyaló párt- és kormányküldöttség, melynek élén Gerő Ernő állt. Ők azonnal az Akadémia utcába mentek, ahol a kibővített Politikai Bizottság ülésezett. A Petőfi Kör tagjai délelőtt tárgyaltak az MDP vezetőivel, hogy a párt nevében Kádár János beszéljen a tüntetőkhez. Délben a Kossuth rádió bemondta a tüntetéstilalmat. Azonban az MDP Bizottsága elutasította a Petőfi Kört. Ezek után elterjedt az október 22-én a Műegyetemen tartott diáktanácskozáson elfogadott, 16 pontból álló kiáltvány. Mivel 14. 23-kor a Kossuth rádióban beolvasták a Belügyminisztérium tüntetést engedélyező határozatát, ezért 15 órakor Sinkovits Imre elszavalta a Nemzeti dalt, s felolvasták a 16 pontot. A Bem-szobornál gyülekezők kivágták a zászlóból a szovjet mintájú címet. A tömeg ezek után elindult a Parlament felé, mert Nagy Imrét szeretne hallani. Közben egy csoport a Rádióhoz vonult, ahol könnygázgránátokkal és géppisztolyokkal felfegyverzett ÁVH-s egységek várták őket. Végül 21 órakor Nagy Imre megjelent az erkélyen, és reformokat ígért mindenkinek. A Rádiónál kezdődött meg a lövöldözés, majd ledöntötték a Dózsa György úti Sztálin-szobrot. Kitört a forradalom. 5 napnyi véres harc után a kis ország győzedelmeskedett, de akkor még senki nem tudta, hogy nincs vége...

Csütörtök reggel ünneplőbe öltözött diákokat lehetett látni az egész városban. Iskolánkban a 10. C osztály ünnepi műsora tette méltóvá a megemlékezést. Arra a pár percre sikerült felidézni az eseményeket, szívünk megtelt hazaszeretettel. Mindannyiunk számára világossá vált, hogy nem szabad hagynunk, hogy az évek múltán ezek a tettek feledésbe merüljenek.

Bernáth Edit 13. C